

POSTANOWIENIE

10 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 10 sierpnia 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa X. Y.

przeciwko X.Y.1

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej X.Y.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z 16 maja 2022 r., I ACa 233/21,

1. **odrzuca skargę kasacyjną,**
2. **oddala wniosek o zasądzenie od skarżącego na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego.**

(A.D.)

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 7 grudnia 2020 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił powództwo X.Y. przeciwko X.Y.1 o ochronę dóbr osobistych, w którym powód domagał się nakazania pozwanej złożenia oświadczenia o treści wskazanej w pozwie oraz zasądzenia od pozwanej na jego rzecz zadośćuczynienia za krzywdę w kwocie 2 000 000 zł. Po rozpoznaniu apelacji powoda, zaskarżającej ten wyrok w całości w odniesieniu do obu żądań, Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z 16 maja 2022 r. oddalił tę apelację i obciążył powoda kosztami postępowania apelacyjnego. Powód wniósł skargę kasacyjną, zaskarżając powyższy wyrok „w części, w jakiej Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda co do roszczenia o ochronę dóbr osobistych”. Wniósł o „uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, a także wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Niezamieszczenie w skardze wniosku kasacyjnego odpowiadającego tym wymaganiom, stanowi istotną wadę, której nie można usunąć w trybie przewidzianym dla usuwania braków formalnych pisma procesowego zawierającego skargę, skutkującą odrzuceniem skargi *a limine* (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151). Odrzuceniu podlega także skarga kasacyjna, w której zakres żądanego uchylenia lub uchylenia i zmiany nie odpowiada wskazanemu zakresowi zaskarżenia ani podanej wartości przedmiotu zaskarżenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, Nr 3, poz. 81; z 13 października 2005 r., II PZ 39/05, OSNP 2006, nr 17-18, poz. 274; z 17 maja 2006 r., II PZ 17/06, OSNP 2007, nr 9-10, poz. 136 i z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12.). W orzecznictwie podkreśla się przy tym, że ze względu na

wysoki poziom sformalizowania skargi kasacyjnej, jej nadzwyczajny charakter oraz ustawowy wymóg sporządzenia jej przez zawodowego pełnomocnika procesowego, konsekwencje niezachowania tak zwanych wymagań konstrukcyjnych skargi kasacyjnej są surowe, albowiem prowadzą do odrzucenia skargi kasacyjnej *a limine*, bez wzywania do ich usunięcia lub poprawienia. Nie jest także dopuszczalne ustalenie przez Sąd Najwyższy zakresu zaskarżenia ani zakresu wniosku kasacyjnego w drodze jakichkolwiek zabiegów interpretacyjnych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10).

We wniesionej skardze kasacyjnej powód określił zakres zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji wskazując, że zaskarża ten wyrok „w części, w jakiej Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda co do roszczenia o ochronę dóbr osobistych”. Jednakże wniosek kasacyjny zawierający żądanie uchylecia zaskarżonego wyroku, bez doprecyzowania, której części zaskarżonego orzeczenia dotyczy, narusza wymaganie konstrukcyjne skargi przewidziane w 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.. Wniosek nie został bowiem skorelowany z określonym w skardze zakresem zaskarżenia wyroku, co nie pozwala na zorientowanie się, jakiej ingerencji w prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego oczekuje skarżący, zaś jego intencji nie sposób domniemywać ani ustalać, jak to już podniesiono, w drodze jakichkolwiek działań Sądu Najwyższego.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną powoda z powodu niezachowania jej wymagań konstrukcyjnych. Zawarty w odpowiedzi pozwanej na skargę kasacyjną wniosek o zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów postępowania kasacyjnego podlegał oddaleniu, albowiem w odpowiedzi wniosła ona o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania lub o jej oddalenie, w razie przyjęcia do rozpoznania i z tymi tylko żądaniami związany był wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego. Koszty sporządzenia i wniesienia odpowiedzi na skargę nie mogą być zatem uznane za koszty celowej obrony w razie odrzucenia skargi przez Sąd Najwyższy, ponieważ wniosek o ich zasądzenie związany był z innym oczekiwanym rozstrzygnięciem (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, OSNC 2015, nr 7 - 8, poz. 91; z 5 grudnia 2013 r., III SK 23/13 i z 18 grudnia 2012 r., II CSK 397/12).

(A.D.)

[f.n]

